

CARTIER Rotonda

Adrian SCHIOP (n. 1973, Porumbacu de Jos, județul Sibiu) a absolvit Facultatea de Psihologie și Științe ale Educației în cadrul Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj-Napoca. Master în lingvistică la Facultatea de Litere a aceleiași universități. Și-a susținut doctoratul, având ca temă manelele, la SNSPA București, sub coordonarea profesorului Vintilă Mihăilescu. A lucrat ca profesor de limba și literatura română (1997-2001, Liceul Industrial Tehnofrig din Cluj-Napoca), zugrav (2002, Paintech LTD din Auckland, Noua Zeelandă), jurnalist (*Evenimentul zilei*, *Prezent*, *România liberă*, *Vice*).

A debutat în revista *Fracturi* (2002) și a mai publicat patru romane, *pe bune/pe invers* (Polirom, 2004); *Zero grade Kelvin* (Polirom, 2009); *Soldații. Poveste din Ferentari* (Polirom, 2013, 2014, 2017) și *Să ne fie la toți la fel de rău* (Polirom, 2021). Romanul *Soldații. Poveste din Ferentari* a fost adaptat cinematografic de regizoarea sârbă Ivana Mladenović, cu Adrian Schiop și Vasile Pavel – Digudai în rolurile principale, scenariul semnat de Adrian Schiop și Ivana Mladenović. Cu regizoarea sârbă a mai semnat scenariul peliculei „Ivana cea groaznică” (2019). La Editura Cartier a apărut și doctoratul autorului, *Șmecherie și lume rea. Universul social al manelelor* (2017).

Adrian Schiop

nu e dragoste

Poeme

R o t o n d a

CARTIER

CARTIER

Editura Cartier, SRL, str. București, nr. 68, Chișinău, MD2012.

Tel./fax: 022 20 34 91, tel.: 022 24 01 95. E-mail: cartier@cartier.md

Editura Codex 2000, SRL, Strada Toamnei, nr. 24, sectorul 2, București.

Tel./fax: 021 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

cartier.ro

cartier.md

Cărțile Cartier pot fi procurate online pe cartier.ro & cartier.md

și în toate librăriile bune din România și Republica Moldova.

Cartier eBooks pot fi procurate pe iBooks și pe cartier.ro & cartier.md

LIBRĂRIILE CARTIER

Librăria din Centru, bd. Ștefan cel Mare, nr. 126, Chișinău. Tel./fax: 022 21 42 03.

E-mail: librariadincentru@cartier.md

Librăria din Hol, str. București, nr. 68, Chișinău. Tel.: 022 24 10 00.

E-mail: librariadinhol@cartier.md

Librărie online, cartier.ro, tel. 0785 199 823.

E-mail: vanzari@cartier.ro

Librărie online, cartier.md, tel. 068 555 579.

E-mail: vanzari@cartier.md

Comenzi CARTEA PRIN POȘTĂ

CODEX 2000, Str. Toamnei, nr. 24, sectorul 2, 020712 București, România

Tel./fax: (021) 210 80 51. E-mail: romania@cartier.md

Taxele poștale sunt suportate de editură.

Plata se face prin ramburs, la primirea coletului.

Colecția *Rotonda* este coordonată de Em. Galaicu-Păun

Editor: Gheorghe Erizanu

Lector: Em. Galaicu-Păun

Coperta: Vitalie Coroban

Design/tehoredactare: Marina Darii

Prepress: Editura Cartier

Tipărită la Bons Offices

Adrian Schiop

NU E DRAGOSTE

Ediția I, noiembrie 2022

© 2022, Editura Cartier pentru prezenta ediție. Toate drepturile rezervate.

Cărțile Cartier sunt disponibile în limita stocului și a bunului de difuzare.

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Schiop, Adrian.

Nu e dragoste: Poeme/ Adrian Schiop; coperta: Vitalie Coroban; design: Marina Darii. –

Ed. 1-a. – [Chișinău]: Cartier, 2022 (Bons Offices). – 75, [2] p. – (Rotonda / colecție coordonată de Em. Galaicu-Păun, ISBN 978-9975-79-907-2).

500 ex.

ISBN 978-9975-86-628-6.

821.135.1-1

S 33

Ruxandrei

„6.53. (...) să nu se spună nimic altceva decât ceea ce se poate spune,
adică propoziții ale științelor naturii (...).
7. Despre ceea ce nu se poate vorbi trebuie să se tacă.”

(Ludwig Wittgenstein)

„Intervențiile să fie succinte și să nu se îndepărteze de subiect.
Dacă se discută o problemă, vorbitorii să se refere la ea,
pro sau contra, cu argumente și concis.
Cine nu are ceva de spus să tacă.”

(Deng Xiaoping)

Cuvânt înainte al autorului

M-am decis să public volumul ăsta în ideea de a-mi trage niște bani – planul era să-l scot la o editură de nișă, profilată pe minorități și abonată la afetzeneuri. Editorul spunea că avem șanse: pe lângă valoarea estetică certificată de ©Iovănel, poeziile aveau și valoare istorică, multe fiind scrise într-o perioadă în care poezia queer se împletcea în ermetisme livrești ilizibile și se ascundea după figurație mitologică; mai mult, două texte au fost publicate la un an după decriminalizarea homosexualității.

Apoi m-am certat cu editorul și afetzeneul a căzut, deci pa mia de euro. M-am consolată că poate mai bine așa – cărțile mele de literatură sunt scoase fără subvenții, n-au faultat *ever* regulile sfinte ale pieței, deci hai să fie și acum la fel.

Mi-am scris poeziile între 1999-2008. Cele dintre 1999-2003 sunt scrise ca experimente: tatonam strategii (anti)literare, făceam voci, și am intrat puțin și în genul liric. Două dintre ele – *mulțumiri și dedicații* și *mai apropiati* au fost publicate în interiorul unor texte autoficționale de tip colaj, în *Fracturi* și *Vatra*, în 2002.

Cele mai multe poezii sunt scrise între 2005-2007, după ce m-am mutat la București și am luat contact cu clublitar.com, cenaclul literar online al douămiiștilor. Acolo, cei mai mulți erau poeți și postau „ziua și poeziua”. Le dădeam feedback conștiincios – și ca să ajung să ocup scena mai des, să-mi iau feedback-uri, m-am reapucat de scris poezii.

Dintre poeziile postate pe clublitar, n-am publicat decât *ona-nia must die*, în *Tribuna* – Ștefan Manasia lucra la revistă, ăia au scos un număr dedicat clublitar sau douămiismului, nu mai știu,

și Ștefan mi-a cerut și mie un text. Era numărul din decembrie 2005, de Sărbători, și i-am dat o poezie la temă, *onania must die*, în care apare un popă gay din staff-ul lui *brtlmeu onania*, care, ca civil, dă cu pizda în populație. Manasia mi-a zis că s-a lăsat cu scandal, cu telefoane de la Consiliul Județean, că ce-i cu mizeria aia.

Am și texte mai edgy, cum ar fi „ei au lumea lor și lumea lor îmi face greață...”. Titlul e un citat din Mazilescu (totuși, cele mai multe citate – nemarcate – din volum sunt din Ruxandra Novac, a cărei poezie mă fascina). Poezia e scrisă în probabil cea mai otrăvită perioadă a vieții mele, când mă uram ca homosexual, uram comunitatea gay, artiștii progresiști, „urbanii”, hipsterii. Dumnezeu, ce era la gura mea. Am scris mai multe altfel de texte, dar le-am picat la selecția finală. Pe asta l-am păstrat – în definitiv, episoadele astea de ură și negare de sine fac parte din viața gaylor din generația mea și fără ele tabloul n-ar fi complet. Și, la naiba, scriu literatură, nu aranjez vitrine de oengeu... Dar, dincolo de asta, mă bucur să văd la generațiile gay mai noi o relație mai puțin conflictuală cu identitatea lor sexuală.

2001: un băiat e poezia la care țin cel mai mult – dar nu am publicat-o nicăieri, doar am citit-o în 2016 la un festival literar ținut la Cristian, lângă Brașov. Cum toată lumea se aștepta la o lectură *juicy* din *Soldații* (de care la ora aia eram plictisit maxim), publicul a fost contrariat și rece, gen „scriitorul lu’ pește prăjit, bine măcar că n-a scos chitara să ne cânte folk”. Sper ca adusă aici, în volum, *2001: un băiat* să aibă mai mult noroc, să o bage în sfârșit lumea în seamă.

Am mai folosit poezii ca să dau ștaif literar romanelor, *pe bune/pe invers* începe cu *mulțumiri și dedicații*, *Soldații* începe cu *o sută de mii* și se termină cu *nu e dragoste*.

După ce *clubliterar* a dispărut, m-am lăsat de poezie; fără galerie nu mai avea farmec scrisul de poezii.

pe cameră sau în lumea reală am scris-o în 2021, e un accident. Nu am de gând să mă mai apuc cu toate pânzele sus de poezii – dar dacă-mi mai vine să scriu vreo ocazională nu zic nu.

1999-2008

[mulțumiri și dedicații]

dedic

textul ăsta

poporului chinez oprimat sexual

dorinței lui nebune de a face sex neprotejat

îi recomand

să nu-și piardă speranța

să aibă răbdare

să nu uite cele 27 de poziții sexuale fundamentale din kama-sutra.

pace și respect

găștilor de negri din statele unite.

respect

pt că freacă mingea toată ziua

în loc să producă pentru economia americană

si iarăși respect

pt că au rezistat valurilor de misionari albi

trimiși în zonă să facă pace

să alfabetizeze

să pună la punct spellingu.

ei nu au cedat

și-au păstrat patternurile culturale, identitatea ș.a.

și au continuat s-o frece între betoane și sticlă

ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat.

sentimente pioase
pentru comunitățile decimate de hippioți
din jungla amazoniană
care se încapățânează să populeze jungla
cu alții asemenea,
respect
pentru copiii lor crescuți
pe lângă temple mayașe înecate în vegetație,
cu muzica lui john mc laughlin și mahavishnu orchestra.
love, peace and unity, sisters.

pace
veteranilor de la mafia.
„2 dube, 6 gabori, 8 roți”.
„mă mișc încet și sigur, ca un cadillac”
„iar soarele răsare, doar dacă-l plătești”
„vă iubesc pe toate, nu vreau decât să vă fut”
textele astea m-au edificat intelectual.
și, chiar dacă fazele voastre de cocalari
s-au fumat între timp,
mie continuă să-mi placă, pe undeva
le-am rămas credincios.
e clar, n-o să ajung niciodată să scriu așa de bine ca voi
dar până acolo
o să încerc să nu fiu o pizdă proastă și să vă fac de căcat.

pumni de oțel
anarhistului caius dobrescu și lui pixi,
tovarășa lui de-o vîatză (s-au cunoscut în liceu)
pentru că au văzut adevărul și adevărul suna cam așa:

„vulva cărnoasă”, „prunica”,
„intimitate adâncă”, „mireasa mea”
și altele la fel de dure.
„fii băiat deștept și descurcă-te”
i-a spus adevărul doar lui caius
înainte de a închide emisia,
iar caius a băgat la cap și a început să scrie
despre intimitatea adâncă, prunica și altele
ale miresei lui
îmbătând de cap & futând direcția
la noi și noi generații de liceeni.
și, chiar dacă pe noi, pionierii bicicletei atomice,
pornotextualismul lui caius
nu ne mai îmbată de cap ca altădată –
la mulți ani, maestre! pixi t bex!

(căci amorul nebun
dintre caius dobrexu & pisicuța neagră a sotziei,
fazele hardcore, sporturile extreme de acolo
s-au cam fumat. //
„i-am văzut-o” lui pixi din nou și nu m-a mai
impresionat)

mulțumiri speciale
orificiului genital al mamei mele,
fără de care elaborarea mea n-ar fi fost posibilă.
mii de mulțumiri mamei mele
pentru acuratețea cu care și-a uns labiile
la momentul oportun
dar și pentru momentul de inspirație

în care nu a procedat cu mine
la fel cum a procedat cu ceilalți 6 frațiori ai mei.
putea să-și bage croșeta.
n-a făcut-o.

thank, mom.

admirație
pentru mircea minică
fiindcă a avut tupeul să fie 100% hetero
într-o perioadă când toată lumea era 100% hetero.
da, am dormit în același pat
am făcut duș împreună
ne-am transferat atingeri întâmplătoare și pase telepatice
dar toate astea n-au ciobit nimic din alea 100%.

căci ni le-am contemplat de la distanță
nu mi-a pus mâna acolo
nu i-am pus mâna acolo
nu împărtășim nici măcar o erecție împreună,
nici măcar nu am luat cunoștință de cotloanele
în care se ascundea mircea
când și-o făcea.
alea 100% au rămas intacte
până la căsătorie
și ff probabil că nu s-a atins de ele
nici after
le-a lăsat în continuare să crească.
bravo mircea, primul loc în top:
tatuajul cu cinci frunze moda pentru '98.

(mare bucurie mare: în familia minică
a mai apărut un membru.
el se upgradează de la lună la lună
și rulează pe jos cu o viteză din ce în ce mai mare
felicita, tâmpită de fericire, îl șterge zilnic de
praf
iar mircea nu mai are ochi decât pentru el
bagă nonstop.)

admirație vibrantă
pt sylvain masson, the small french traveller,
pt că s-a decis să protesteze
împotriva masificării turismului,
transformării lui într-o industrie oneroasă,
și a făcut toată asia de sud-est
cu numai 376 de parai
și cu cele 2 piciorușe ale lui
pe care le-a hrănit pe toată durata călătoriei
numai cu noodles & courgettes
și ele, recunoscătoare,
l-au purtat pe micuțul francez
prin toată asia de sud est –
stârnind uimire în analele lonely planet.
s-a distrat, a dansat cu cele 2 piciorușe,
și-a făcut o mulțime de prietene
și toate astea cu numai 376 de parai.
incredibil: un dolar în plus
n-a pupat turismul mondial: fantastique.

admirație nestăpânită
pt lorand mathe

(știe el de ce)
și pentru † christi față rea
din perioada hawke's bay
când se arunca după mere ca ninja
și nicio gagică nu voia să se fută cu el,
precum și pentru ernie 'r' atkinson,
pt că dimineața de 13 octombrie
1998 – ora locală 7.27 am,
l-a prins supărat
și de supărare a intrat cu mașina într-un polițist
și l-a făcut ca pe popice.
și de supărare nu s-a mai dus nici la prieteni
nici la spital cu flori și compot
ci direct la pușcărie.

dor nestins
pentru dr. schiop (1946-2006), ținut artificial în viață ani în șir,
cu medicație hepatică și
prin eforturile sotziei,
care îl spăla, îi dădea să mănânce, îi pune sticlutza la gură
numai ca să aibă certitudinea unei a 3a prezențe lângă.
dar dr. schiop n-a vrut să audă
și în ziua de 15 octombrie 2006
a aruncat cât colo medicația care îl ținea
și a dat colțul.
dacă ar fi trăit ca omul-lup, între mamifere inferioare,
ar fi dat colțul cu mult timp în urmă,
la câțiva ani de la terminarea facultății,
cu ficatul praștie/
dar suntem oameni,

iar oamenii sunt în general ființe cooperante
și se ajută între ei.

(bertrand russel; 1872-1970)

pace pentru alunitza malignă a mădălinei manole.
pace pentru clitorisul hipertrofiat al măicuței tereza.
pace în bordelurile sado-maso din thailandă.
pace pentru frățiorii mei negri și roșii, născuți morți.
pace pentru dr. schiop și moartea lui necugetată.
pace lui onania și unghiilor, care au continuat să crească.
pace lui cobain și creierului său, scurs de mult prin cerul gurii.
pace lui moby și balenelor sinucigașe, pace pentru adriana cean,
pace pentru 2pac amaru/aum shinrikyo, pace pentru
neuroparalizante,
pace pentru victime, care continuă să miște,
pace pentru trupurile lor, care se uzează,
pace pentru că din '95 execută aceeași mișcare,
pace, mișcarea aia nu are nicio finalitate practică.
pace. pace tuturor.

2002

[onania must die]

sau în câte feluri se poate pierde timpul:
scriind la textul ăsta, mergând la
adriana cean, întinzând de o cafea cu nicu popa,
bârfind cu alina
tipii care se învârt în jurul ei
sau câte tipuri de mamifere există: care sunt ordine,
câte sunt clase
sau cum ai putea să te îmbogățești
fără să miști un deget, doar prin puterea minții
sau cât de leneș se poate fi: leneș, mai
leneș, foarte leneș, cel mai leneș

*

eram la adriana.
ne uitam la terminator 2.

adriana
dădea din cap „da da”, părea să spună sau
„înțeleg” sau „ce chestie” sau „poate ar fi mai bine să”
e ca și cum
îi explicam adrianei
energia mea s-ar scurge într-altă dimensiune
„gata ca bateria, înțelegi, gata ca bateria”

adriana must die

poate ar fi mai bine să
poate ar fi mai bine dacă
încearcă să faci ceva să-ți îmbunătățești imaginea
uită-te și tu cum arăți
dintele stă să-ți cadă
sânii îți clămpăne la orice mișcare
și în loc de degete ți-au crescut cinci mâini
uită-te și tu
arăți ca o caracatiță
zău așa
ai un aspect caracatițoid
trage-ți și tu un lifting
ia niște hormoni fă
un pic de sală ai
ajuns o legumă
să te văd că începi
să te văd că termini

eu îi dădeam înainte
nu era nicu popa ăla care

așa ar fi putut să-mi vorbească mai dăunezi nicu popa
puțin a mai lipsit să nu-mi vorbească așa
foarte puțin a mai lipsit
infirm

nicu popa must die

„ok, și la ce-mi folosește?”
un terminator 2

care stă
toată ziua în starea de metal lichid
incapabil
să se agrege
acolo
cât de cât
„de ce s-o fac? pentru cine?
crezi că asta o să mă facă mai fericit?”

gata ca bateria bă raule

*

spuneam: m-aş prăbuşi în fotoliu şi în starea de metal liquid
spuneam: aş articula 4 neuroni + o gură aproximativă
spuneam: aş structura o mână să apuc sticla de bere
spuneam: m-aş scurge fără nicio jenă spre baie

*

eu, a.s., un „dreamer”, o conştiinţă
un labagiu polimorf, o „fetiţă”
un micuţ ateist de doar 28 de ani

a.s. must die

& I'm not the only one
preafericitul gicu flautistu (v. dreapta lui brtlomeu
onania)
e bulangiu o
ştiu de la sursă

delacineva care i-a dat-o la supt
delacineva
care dă cu pula-n populație fără discriminări
etnice sexuale religioase

*

maică-mea și-a petrecut anii 80 culegându-l pe taică-miu. pleșu
zice că oamenii de caracter. bunicu-mio ne adună pe toți o dată
pe an să ne explice. popa onania crede că harul. patapievici are
dreptate. mătușă-mea a făcut un KANCER și de atunci bate
mănăstirile.

și întocmai cum creierul meu încape
atâtea personaje,
dintr-odată,
trăindu-și în vise o viață proprie,
poate că entitatea q
o să le preleveze
creierele și organele genitale
și o să le translateze într-un alt fișier
o realitate virtuală reproducând întocmai lăcașurile anului 1999.
și acolo
o să-i lase să discute dacă lipsa de caracter dacă
procesul comunismului sau
spiritualitatea răsăriteană se
vor felicita reciproc uite își vor spune
lucrurile s-au întâmplat cum am zis // vor

fecunda femeii virtuale
cu balcoane mari și caracter care
vor gesta copii virtuali care